

ความดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ บพทการี และ คณาจารย์ภาควิชา
ภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ข้าพเจ้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา

นางสาว ยาใจ มาลัยเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2531

ISBN 974-568-994-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

013881

i 10300508

TONES IN THE THAI DIALECTS OF CHANGWAT ANG THONG
AND PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA

Miss Yajai Malaichalern

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1988

ISBN 974-568-994-7

หัวข้อวิทยานิพนธ์

วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา

โดย

นางสาว ยาใจ มาลัยเจริญ

ภาควิชา

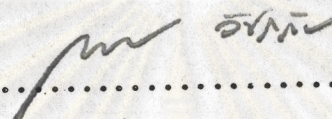
ภาษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

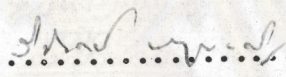
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.กัลยา ดิงศภัทย์

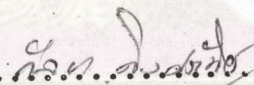

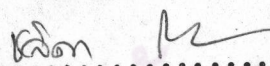
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรภักย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรคนธ์ ภาณุพงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.กัลยา ดิงศภัทย์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ชลิตา โรจนวัฒนวุฒิ)

ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางน้ำ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิมพ์ต้นฉบับบทความวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

ยาใจ มาลัยเจริญ : วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา
(TONES IN THE THAI DIALECTS OF CHANGWAT ANG THONG AND PHRA NAKHON -
SI AYUTTHAYA) อ.ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว. กัลยา ดิงศัทธ์
204 หน้า.

จุดมุ่งหมายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คือ ศึกษาระบบวรรณยุกต์และสัทลักษณะของวรรณยุกต์ใน
ภาษาไทยถิ่นกลางที่พูดในอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำผลการศึกษา
มาเปรียบเทียบแบ่งกลุ่มภาษาไทยถิ่นย่อย ข้อมูลที่ใช้เป็นคำเดี่ยวซึ่งอาจมีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์
ก็ได้ ข้อมูลดังกล่าวได้จากการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาจำนวน 23 คน ที่คัดเลือกอย่างมีเกณฑ์และถือว่าเป็น
เป็นตัวแทนของผู้พูดภาษาไทยถิ่นอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา 23 อำเภอ

ผลการวิจัยแสดงว่า ภาษาไทยถิ่นในบริเวณที่ศึกษาแบ่งออกเป็นภาษาถิ่นย่อยได้ และการแบ่ง
ภาษาถิ่นโดยใช้สัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วย ได้ผลแตกต่างจากการแบ่งภาษาถิ่นโดย
พิจารณาจากระบบวรรณยุกต์ทั้งระบบ การแบ่งภาษาถิ่นด้วยวิธีแรกทำให้แบ่งเป็นภาษาถิ่นย่อยได้ดังนี้
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 และหน่วยเสียงวรรณยุกต์
ที่ 5 แต่ละหน่วยเสียงสามารถแบ่งเป็นภาษาถิ่นย่อยได้ 3 กลุ่ม แต่บริเวณที่ได้จากการแบ่งจะแตกต่างกัน
ส่วนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 แบ่งภาษาถิ่นย่อยได้ 2 กลุ่ม สำหรับการแบ่งภาษาถิ่น โดยพิจารณาจากระบบ
วรรณยุกต์ทั้งระบบ ทำให้แบ่งภาษาถิ่นได้เป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มภาษาถิ่นย่อยอ่างทอง กลุ่มภาษาถิ่นย่อยอยุธยา-
ตะวันตก กลุ่มภาษาถิ่นย่อยอยุธยากลาง และกลุ่มภาษาถิ่นย่อยอยุธยาตะวันออก

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการในการแบ่งภาษาถิ่น โดยอาศัยสัทลักษณะบ่งความต่างระหว่าง
ถิ่น ซึ่งกำหนดขึ้นจากการพิจารณาอัตราการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยในแต่ละจุด เก็บข้อมูล
และในบางกรณีจะกำหนดขึ้นจากการปรากฏหรือไม่ปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

พิมพ์ต้นฉบับบทความวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

YAJAI MALAICHALERN : TONES IN THAI DIALECTS OF CHANGWAT ANG THONG AND PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA, THESIS ADVISOR : ASST. PROF. M.R. KALAYA TINGSABADH, Ph.D. 204 PP.

The main purpose of this study is to investigate the tone system of Central Thai spoken in every Amphoe of Ang Thong and Phra Nakhorn - Si Ayutthaya in order to identify the sub-dialects in the area. Monosyllabic and polysyllabic words spoken in isolation were elicited from 23 informants who represent local speakers of Central Thai in the 23 Amphoes of the two provinces. They were chosen according to a set of criteria.

The study shows that the dialect spoken in the area of study can be divided into sub-dialects. The subdivision on the basis of the phonetic characteristics of each tone differs from that on the basis of the whole tone system. The phonetic characteristics of tone 1, tone 2, tone 4 and tone 5 divide the dialect into three sub-dialects whereas those of tone 3 divide the dialect into two sub-dialects. The area where each sub-dialect is spoken varies from tone to tone. The tone system as a whole divide the dialect into four sub-dialects : the Ang Thong sub-dialect, the Western Ayutthaya sub-dialect, the Central Ayutthaya sub-dialect and the Eastern Ayutthaya sub-dialect.

A new method for studying tonal variation is suggested in this study. It uses a set of distinctive characteristics which differentiate the sub-dialects. These characteristics are of two kinds : those pertaining to the rate of the occurrence of each pitch pattern and those pertaining to the existence or non-existence of a pitch pattern.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา Linguistics
สาขาวิชา Linguistics
ปีการศึกษา 1987

ลายมือชื่อนิสิต E.M. Jhuy
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา E.M. Tingsabadh

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.กัลยา หิงศภักดิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอันมีค่ายิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ท่านจะกรุณาสละเวลาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีแล้ว กำลังใจและความรู้ที่ได้รับจากท่านมีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.วิจินต์ ภาณุพงศ์ และ อาจารย์ชลิตา วิจารณ์วุฒิ ที่ได้กรุณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำอันมีค่ายิ่งกับผู้วิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปไม่ได้หากปราศจากความร่วมมือ เป็นอย่างดีจากผู้ออกภาษา และพัฒนากรอำเภอทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัย เมื่อออกเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณ อาจารย์นันทนา คุปพิทยานันท์ คุณชาญชัย กีฬาแปง คุณพระसान สรรพศรี และ คุณเสาวลักษณ์ สรรพศรี ที่ได้กรุณาเป็นผู้นำประกันให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาต่ออย่างเต็มใจ และขอบคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยไทยที่ช่วยรับภาระแทนผู้วิจัยขณะลาศึกษาต่อ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ลัดดา มาลัยเจริญ และ คุณอาสุภรณ์ มาลัยเจริญ เป็นอย่างสูงที่คอยให้กำลังใจและให้ความสนับสนุนผู้วิจัย เสมอมา

ผู้วิจัยระลึกถึงน้ำใจของเพื่อนร่วมรุ่น B811ภาษาศาสตร์ ทุกคนที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

ท้ายสุด ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณวันเพ็ญ ชาวสอาด และ คุณวิรัช กฤตประโยชน์ ผู้พิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความ เอาใจใส่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนที่	ฐ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 สมมติฐาน	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 รายละเอียดเกี่ยวกับจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา	3
1.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
1.7.1 งานวิจัยกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางที่พูดทางด้านตะวันออก ของภาคกลาง	9
1.7.2 งานวิจัยกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางที่พูดทางด้านตะวันตก- เฉียงใต้ของภาคกลาง	14
1.7.3 งานวิจัยกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางที่พูดทางด้าน ตะวันตกเฉียงเหนือของภาคกลาง	19
1.7.4 งานวิจัยภาษาไทยถิ่นกลางที่พูดที่กรุงเทพฯ	22
2 วิธีดำเนินการวิจัย	23
2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
2.2 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับจังหวัดที่จะทำการวิจัย	23

บทที่

หน้า

3.1.3	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3	66
3.1.4	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4	76
3.1.5	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5	81
4	การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและ พระนครศรีอยุธยาด้วยลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์		89
4.1	การวิเคราะห์หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัด อ่างทองและพระนครศรีอยุธยา	89
4.2	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1	90
4.2.1	กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก.	90
4.2.2	กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข.	90
4.2.3	กลุ่มที่ 3 กลุ่ม ค.	91
4.2.4	สรุปผลการแบ่งกลุ่มในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1		91
4.3	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2	98
4.3.1	พยางค์เป็น	98
4.3.2	พยางค์ตายสระเสียงยาว	108
4.3.3	พยางค์ตายสระเสียงสั้น	117
4.4	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3	126
4.4.1	พยางค์เป็น	126
4.4.2	พยางค์ตายสระเสียงยาว	132
4.5	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4	141
4.5.1	พยางค์เป็น	141
4.5.2	พยางค์ตายสระเสียงสั้น	147

4.6	หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5	152
4.6.1	กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียง 325 แต่ไม่มี 423	152
4.6.2	กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียง 423 และ 325	153
4.6.3	กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 ไม่มีเสียง 325 และ 423	153
4.6.4	สรุปผลการแบ่งกลุ่มในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5	153
4.7	สรุปผลการจัดกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียง- วรรณยุกต์	154
5	การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและ พระนครศรีอยุธยาด้วยระบบวรรณยุกต์	162
5.1	ภาษาถิ่นย่อยอ่างทอง	162
5.2	ภาษาถิ่นย่อยอยุธยาตะวันตก	163
5.3	ภาษาถิ่นย่อยอยุธยากลาง	163
5.4	ภาษาถิ่นย่อยอยุธยาตะวันตก	164
5.5	อำเภอที่มีปัญหาในการจัดกลุ่มภาษาถิ่นย่อย	166
5.5.1	อำเภอที่มีลักษณะเป็นลูกผสม	166
5.5.2	อำเภอที่มีลักษณะของหน่วยเสียงบางหน่วยแตกต่าง จากภาษาถิ่นย่อยในบริเวณที่ศึกษา	172
6	สรุปผลการวิจัยและข้อ เสนอแนะ	183
6.1	จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์	183
6.2	ลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์	184
6.2.1	ผลการแบ่งภาษาถิ่นย่อยโดยใช้ลักษณะบ่งความต่าง ระหว่างถิ่นของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วยเสียง	184

บทที่	หน้า
6.2.2 ผลการแบ่งภาษาถิ่นย่อยโดยใช้สัญลักษณ์บ่งความต่าง ระหว่างถิ่นของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ทุกหน่วยในระบบ ร่วมกัน	184
6.2.3 อำเภอที่มีปัญหาในการจัดกลุ่ม	188
6.2.4 อภิปรายผล	189
6.2.5 ข้อเสนอแนะ	193
บรรณานุกรม	194
ภาคผนวก	196
ประวัติผู้เขียน	204

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นระยอง	10
2	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นย่อยระยอง	11
3	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นตราด	13
4	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นราชบุรี	14
5	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นราชบุรี	16
6	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นประจวบคีรีขันธ์	17
7	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นกลางที่อำเภออุ้มถ้อง จังหวัดสุพรรณบุรี	19
8	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรี	21
9	ตารางแสดงสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์และการแยกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยกรุงเทพฯ	21
10	แสดงตัวอย่างรายการคำที่ใช้วิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา	26
11	จำนวนครั้งของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1	48
12	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1	50

ตารางที่	หน้า
27	จำนวนครั้งของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 83
28	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 85
29	แสดงการแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและ พระนครศรีอยุธยา 87
30	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตรากา ปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) 92
31	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 จัดตาม อัตรากาปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด 94
32	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 1 96
33	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์เป็น (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ ที่มีอัตรากาปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) 101
34	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์เป็น จัดตามอัตรากาปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด 103
35	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 2 พยางค์เป็น 105
36	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงยาว (แสดงเฉพาะ เสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตรากาปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) 111
37	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตาย สระเสียงยาว จัดตามอัตรากาปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด 113

ตารางที่		หน้า
38	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงยาว	115
39	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น (แสดงเฉพาะ เสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตรากาการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)	119
40	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตาย สระเสียงสั้น จัดตามอัตรากาการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด	121
41	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น	123
42	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์เป็น (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ ที่มีอัตรากาการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)	128
43	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์เป็น จัดตามอัตรากาการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด	129
44	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 3 พยางค์เป็น	130
45	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์ตายสระเสียงยาว (แสดงเฉพาะ เสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตรากาการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)	134
46	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์ตาย สระเสียงยาว จัดตามอัตรากาการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด	136
47	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 3 พยางค์ตายสระเสียงยาว	138
48	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์เป็น (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ ที่มีอัตรากาการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)	143

ตารางที่	หน้า
49	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์เป็น จัดตามอัตราการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด 144
50	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 4 พยางค์เป็น 145
51	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์ตายสระเสียงสั้น (แสดงเฉพาะ เสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) 148
52	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์ตาย สระเสียงสั้น จัดตามอัตราการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด 149
53	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 4 พยางค์ตายสระเสียงสั้น 150
54	อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการ ปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) 155
55	แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 จัดตามอัตรา การปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด 157
56	แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ที่ 5 159
57	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอเมืองอ่างทองกับภาษาถิ่นย่อย อ่างทอง และภาษาถิ่นย่อยอยุธยาในกลุ่มที่ 1 167
58	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอเสนากับภาษาถิ่นย่อยอยุธยา ตะวันตก ภาษาถิ่นย่อยอยุธยาในกลุ่มที่ 1 และภาษาของอำเภอ ลาดบัวหลวง 169
59	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอบ้านแพรกกับภาษาถิ่นย่อยอ่างทอง และภาษาถิ่นย่อยอยุธยาในกลุ่มที่ 1 171

ตารางที่		หน้า
60	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอแสวงหากับภาษาถิ่นย่อยอ่างทอง	173
61	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอไชโยกับภาษาถิ่นย่อยอ่างทอง และภาษาถิ่นย่อยอยุธยากลางกลุ่มที่ 1	175
62	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอท่าเรือกับภาษาถิ่นย่อยอยุธยา ตะวันออก และภาษาถิ่นย่อยอยุธยากลางกลุ่มที่ 2	177
63	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอน้อยกับภาษาถิ่นย่อยอยุธยา ตะวันออก	179
64	แสดงการเปรียบเทียบภาษาของอำเภอลาดบัวหลวงกับภาษาถิ่นย่อย อยุธยาตะวันตกและภาษาถิ่นย่อยอยุธยากลางกลุ่มที่ 1	181
65	แสดงการเปรียบเทียบระบบวรรณยุกต์ของภาษาถิ่นย่อย 4 ภาษา	187
66	แสดงการเปรียบเทียบภาษาถิ่นย่อยอ่างทองและภาษาถิ่นย่อย อยุธยาตะวันตกกับภาษาถิ่นย่อยที่พูดกันในจังหวัดอื่น ๆ ทาง ตะวันตกของภาคกลาง และภาษาไทยกรุงเทพฯ	191

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนที่

ภาพที่		หน้า
1	แผนที่แสดงเขตอำเภอด่างต่าง ๆ ในจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา	4
2	แผนที่แสดงจุดเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้	28
3	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 พยางค์ เป็น	97
4	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ เป็น	107
5	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงยาว	116
6	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น	125
7	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์ เป็น	131
8	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์ตายสระเสียงยาว	140
9	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์ เป็น	146
10	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์ตายสระเสียงสั้น	151
11	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 พยางค์ เป็น	161
12	แผนที่แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียง ทุกหน่วยในระบบร่วมกัน	160